

NAPSUGÁR OLDALAK

A „Napsugár” Gyermekmentő Alapítvány tájékoztatója • 1994/1-2.

EBEN-HÁÉZER

„Mindeddig megsegített minket az Úr!” (1Sám 7:12)

Géczy Benjámín Péter, anyukája kezében
(akiért olyan sokan imádkoztunk)

Az a mosolygós gyönyörű kisfiú, akit a képen látunk: Géczy Benjámín Péter. 1994. március 13-án a mátraszőlősi gyülekezetben imádkoztunk érte. Akik szeretnék földézni Benjámín történetét, a Napsugár Oldalak 1993/3-as számának címloldalán és a 4. szám 5. oldalán olvashatnak róla. Benjámint egy másik, mindössze öt órát élt Benjámín helyett kapták testvéreink az Úrtól.

Rákhel – annak idején – a Benóni nevet adta legkisebb gyermekének, mielőtt kilehelte lelkét, ami azt jelenti: *fájdalmam fia*. Az Úr bennünket is ugyanúgy próbára tett ezzel a kisgyermekkel, mint az örökbefogadó családot. Már-már úgy tűnt, hogy meghiusul az örökbefogadás. Ezért is kértük az imatámogatást e lapon keresztül. Most mindnyájan tudjuk, ahogy Jákób is tudta, hogy Bin-Jámin-nak kell nevezni a gyermeket, ami azt jelenti, hogy a *jobb kéz fia*, átvitt értelemben: az Úr támogatásának (jobb kezének) köszönhető! (Vesd össze 1Móz 35:16–18)

Egy újabb emlékkövet állítunk hát a korábbiak mellé, amit – mint Sámuel – mi is EBEN-HÁÉZER-nek (az emlékezés kövének) nevezünk el, mert újra mellénk állt az Úr, újra megsegített. Szeretnénk megosztani örömminket mindazokkal, akik imádkoztak e kisgyermekéért, és hálaadó, Istent magasztaló imára buzdítani.

Anna levele

*Kedves Mihály bácsi,
Marika néni és Ildikó néni!*

Én vagyok a képen, Szűcs Anna, 6 hónaposan apával és anyával. Mi együtt nagyon boldogok vagyunk. Mióta hazamentem anya és apa sokkal többet mosolyog.

Tetszik tudni, nekünk van egy olyan játékkunk, hogyha rámosolygok apára vagy anyára ők visszamosolyognak rám. Úgy látom nem csak én, hanem apa és anya is szereti ezt a játékot.

Reggel mikor felébredek nem sírok, hanem elkezdek játszani az ágyamban. Hagyom anyáékát pihenni. Mikor apa észreveszi, hogy én már nem alszom, bejön hozzám, tisztába tesz és utána megetet. Ugyanis minden reggel és este apa van velem, ő is altat el, mert azt mondja, hogy úgy is anya van velem egész nap, amíg ő dolgozik. És esténként fürdés előtt még nagyokat játszom apával.

Reggel, mikor már apa megetettet és utána elmegy dolgozni (ami nagyon nehezen megy neki, mert mindig inkább itthon maradna velünk), akkor anya bejön hozzám – én természetesen ennek nagyon örülök –, felvesz, magához ölel, én is odabújok anyához, – mert már én is nagyon tudom szeretni anyát – és anya akkor mindig azt mondja, hogy köszönöm Uram.

Napközben sokat játszom és mozgom is. Már tudok forgolódni, négykézlábra állni, s már lassan bemászom az egész lakást, sőt tegnap már egyedül ültem fel.

Mihály bácsi azt mondta rólam korábban anyáéknak, hogy én egy egyéniség vagyok, ami anya szerint is így van, mert sokszor érvényesül az én akaratom.

Ez főleg etetéskor nyilvánul meg, ugyanis én csak azt szeretem ami cumisüvegből jön, ha kanalat látok, akkor én nem vagyok már éhes, sőt még a fejemet is elfordítom. Anya ezért sokat küszködik velem, mert már sokféle húsit, gyümölcsöt kellene ennem, amit nem lehet üvegbe tenni. Azért már én 7,5 kg vagyok és van kettő fogam, ami úgy bújt ki, hogy nem is fájt, így én nem is sírtam miattuk.

A vasárnapot, mikor imaházba megyünk,

már nagyon várom, mert én már most szeretek közösségbe lenni, s ott mindenki nagyon szeret engem. Dél előtt anyával a kisteremben vagyok, mert olyankor én mindig elalszom, s anya ott is lát és hall mindent. Délután már a nagyteremben vagyok anyával és apával és én is részt veszek az istentiszteleten. Ott én mindig aktív vagyok, sokat dobolok, mozgok, folyton beszélék.

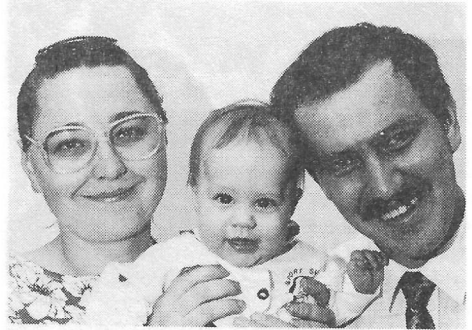
Emil bácsi azt mondta, hogy ő azért nem haragszik, sőt örül, hogy vannak gyermekek. Különösen a szolgálatokat szeretem, mert akkor sokat énekelnek és mindig más beszél, kikre én mindig mosolygok.

Olvastuk a „Napsugár oldalak”-ban, hogy Biankának is rendeződtek dolgai és ő is otthon van szüleinél. Nagyon örülünk neki, mert annak idején sajnáltuk, hogy őt ott kellett hagynunk.

Most már befejezem a gondolataimat, anyát kértem meg, hogy írja le őket, mert én még ahhoz nem értek, igaz, hogy ha egy toll kerül a kezembe én már gyakorlom az írást, de anya elveszi és azt mondja, hogy az korai még nekem.

Végül üdvözlök mindenkit, Mihály bácsit, Marika és Ildi nénit, gyerekeiket és a pici babákat is. Kívánom, hogy munkájukat Isten áldása kísérje, hogy minden baba és szülei, olyan boldogok legyenek, mint amilyenek mi vagyunk.

Szűcs Anna
s.k.

A boldog Szűcs család
(Szűcs testvérek május 8-án látogatták meg a Napsugár Otthont és részt vettek a gyülekezeti istentiszteleten.)

Hatvan felé

Komoly lelkipásztornak is lehet humora. Íme egy levél, amely Gerzsényi Sándor hatvanadik születésnapjáról is szól, s amely elindította a „Vallomás” című verseskötet kiadásának gondolatát. Gerzsényi testvérrel jó húszonöt éve ilyen „stílusban” levelezünk. (A Szerk.)

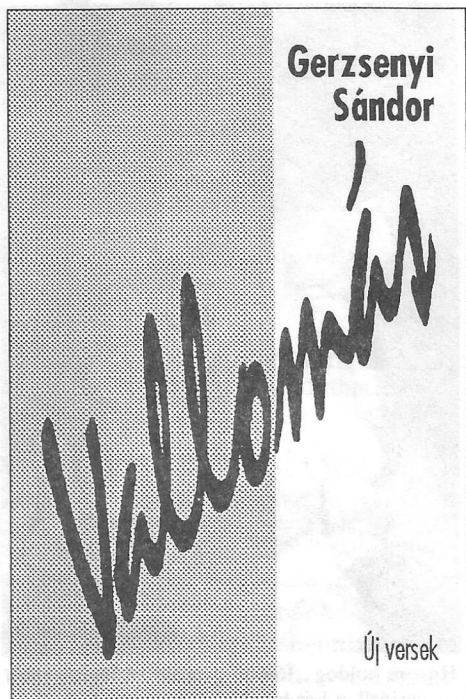
Kedves Mihály Öcsém!

Nagy vígság költözik kebelembe, amikor nagynéha láthatom fanyar-mosolyú ortzádat a Televízió által, azaz köszöntül. Érdekel ugyanis a sorsotok és a Napsugár-kiszerező Vállalat helyzete. Örülök, hogy kitartással veszitek az

akadályokat, imatémáink is vagytok. – Itten mi már befordultunk ismét az esztendő őszi fertyályaiba. Ma is akkora köddre ébredtünk, hogy azt már majdnem szördának vélhette az egyszerű halandó. Ebből kifolyólag aztán nem csoda, hogy utazgatom, most épp Hatvanba készülök, advent kezdetén lépek által ugyanis a hatvanadikba. Egyébként gyülekezetünkben én vagyok a 135. öreg nyugdíjas. Szerencsére ez nem nagyon fáj, csak a térgyem hasogat sűrűbben. – Ja, van egy aranyos napsugár-viccem! A címe: Tom és Jerry. Kérdi az ovónéni az egyik gyereket: „Mi a neved, kisfiam?” – „Tom.” – „És milyen Tom?” – „Azt nem t’om.” Hallja ezt kis barátja, Jerry, aki őt mindenben utánozni akarja. Őt is megkérdi az ovónéni: „Mi a neved, kisfiam?” – „Jerry.” – „És milyen Jerry?” – „Hát azt én sem dzserri!” – Egyébiránt csupán ezért írok, hogy ápolódjék eddigi kapcsolatunk. „Ideje van, fűséfjeje van, mért ne írna!” – Szeretettel köszöntöm a „másik” Máriát is!

Barátsággal:

Sanyi (GöSö)

Új könyv

Alapítványunk kiadásában megjelent Gerzsényi Sándor lelkipásztor testvér „Vallomás” című kötete. Idézet a borítóról:

Gerzsényi Sándor lelkipásztor-költő most hatvan éves, versei azonban fiatalosan frissek, őszinték. A Kiadó amolyan születésnap ajándéknak szánja e kötetet a közismert Szerzőnek, aki viszont a forgalmazás bevételével és a kiadói joggal ajándékozza meg a Napsugár Gyermekmentő Alapítványt. Aki mindenképpen nyer, az az Olvasó.

A versek gyülekezeti használatra is igen alkalmasak.

A színes borítós, szép kiviteklő könyv ára 280 Ft. Megrendelhető levélben a következő címen: „Napsugár” Gyermekmentő Alapítvány – Szigetszentmiklós, Révsor 24., vagy telefonon: 06-24/368-342. 10 példány fölött 10%, 20 példány fölött 15% árkedvezményt adunk!

A vásárlók egy igen értékes, szép, evangéliumi verses-kötethez jutnak, és egyúttal támogatják alapítványunk gyermekmentő szolgálatát.

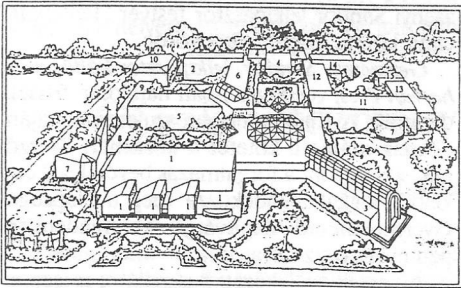
Nagyvárad

A Nagyváradai 2. számú Baptista Gyülekezet egyik pásztorának (Peter Vidu) meghívására dr. Almási Mihály 1994. január 11–12-én látogatást tett Nagyváradon. Találkozott dr. Joseph Tson lelkipásztorral, aki annak idején Amerikába menekült a Ceausescu-féle üldözés elől, és a diktátor halála után tért vissza Romániába. Azóta Nagyváradon az általa létrehozott Romanian Mission Society és a gyülekezet felépítette Európa legnagyobb baptista templomát (3000 férőhelyes, légkondicionált márvány épület), egy középiskolát, egy rádió és televízió adónak is használt missziós központot, egy nyomdát és egy gyermekfalut. Ebben az évben a több mint 3 millió dolláros költségvetésű keresztyén gimnázium, egyetem és szeminárium építési munkáit kezdték meg.

A hasznos, tapasztalatokban bővelkedő látogatások után Almási testvér meghívta Magyarországra Peter Vidu-t és dr. Joseph Tson-t.

Az alábbi képen az egyetemi negyed látható.

Oradea Christian High School and the Oradea Christian University & Seminary

Ruhavásár Szigetszentmiklóson

Május 11-én már reggel 6 órakor várakoztak arra, hogy kinyisson a „csoda-vásár” – ahogyan a művelődési ház igazgatója nevezte. Egy órával korábban kellett nyitnunk (9 helyett 8-kor), mert ekkorra már nagy tömeg gyűlt össze. Délig hosszú sorokban várakoztak a vendők. Az igazgató szerint ez a tolongás kizárólag a „Napsugár vásárookra” jellemző a városban.

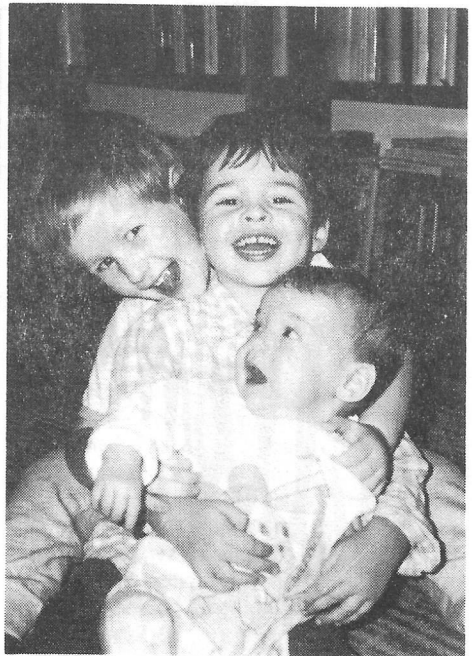
Köszönet a céladományokért

„Döbrököz”

1993/4. számunkban az INFÓ rovatban (6. oldal) jeleztük, hogy segítséget kérünk a Frenedik családnak, ahol az édesapa meghalt, és az édesanya két örökbefogadott kisfiút nevel. A hegyoldalba épült kis családi ház renoválására, bővítésére Alapítványunkhoz a következő céladományok érkeztek:

István Sámuel (Rákoscsaba)	5.000 Ft,
Somogyi Sándor (Orgovány)	3.000 Ft,
Ács Sándor (Pécel)	5.000 Ft,
Révész Zsolt (Tuzsér)	1.000 Ft,
Horváth Jánosné (Fadd)	1.000 Ft,
Horváth Istvánné (Újrónafő)	1.000 Ft,
Lehoczki János (Soltvadkert)	2.000 Ft.
Összesen:	18.000 Ft.

A 18.000 Ft-ot 25.000-re kiegészítettük, és elküldtük testvéreinknek. Ha vannak, akik támogatni szeretnék őket az építkezésben, adományaikat elküldhetik az alapítványi csekken. Kérjük, írják rá a csekkekre: „Döbrököz”.

Három boldog „Jóföldi gyerekek”. A legnagyobb „saját”, a két kisebb „Napsugár baba”.

Tiszta a víz

A Napsugár Otthonban az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat nem találta megfelelőnek a vezetékes ivóvizet arra, hogy csecsemők fogyaszthassák. Egy ideig nem használhattuk a vizet. A megfelelő fertőtlenítés után a május 5-i víz-minta már tökéletes volt. (Úgy tűnik, hogy a korábbi szennyezést az utcai hálózat sérülése okozta.)

A Tisztiorvosi Hivatal szakértői látogatást tettek otthonunkban. Mindent rendben találtak, és 629/1994-es határozatukkal megújították a Napsugár Otthon működési engedélyét – közegészségügyi szempontból.

Napsugár VIDEÓ

A napsugár gyermeknei

Riport-dokumentumfilm

"Vendégségben a szigetszentmiklósi
gyermekmentő központban"

Szerkesztő: Lehoczky László
Rendező-operatőr: Horváth Tamás
Duna TV, 1993. október 10.

A képen új video kazettánk látható.
Megrendelhető alapítványunk címén
vagy telefonon. Ára 500 Ft. Gyülekezeti
vetítésre is alkalmas.

ÁRNYÉKOS
O · L · D · A · L

A Népszabadság „jól informált”. Anélkül, hogy bennünket megkérdezett volna 1993. december 9-i számában a 19. oldalon a „Barátnőd leszek” című női rovatban „gyermek közvetítő iroda”-ként említi Alapítványunkat.

A Szabad Föld 1994. január 4-i számában a „Kérdezték – Válaszolunk” című rovatban, a 6. oldalon nagyjából ugyanúgy, mint a Népszabadság „örökbefogadást közvetítő iroda”-ként apostrofálja Alapítványunkat, természetesen szintén anélkül, hogy kértük volna, hogy bármit is írjon rólunk, vagy hogy megkérdezett volna bennünket.

Igen sok zavart okoznak ezek a téves információt tartalmazó kéretlen írások, hisz százával érkeznek utánna a telefonok olyanoktól, akik évek óta várnak kisgyermekre, s most azt remélik, hogy nálunk az örökbefogadás minden további nélkül azonnal menni fog.

A Magyar Televízió 2. csatornájának egyik szerkesztője heteken át próbálkozott azzal, hogy forgasson nálunk illetve interjút készítsen – anélkül, hogy világosan elmondta volna hogy mit akar, milyen műsorba illetve műsor környezetbe kerülne az anyag és mivel lenne összevágvva.

Kuratóriumunk végül úgy döntött, hogy csak mindezek ismeretében nyilatkozunk, és csak akkor, ha vetítés előtt a teljes anyagot megnézhetjük. Amikor elkészítettük a megállapodást és aláírva elfaxoltuk, a TV nem írta alá. Ehelyett a szerkesztő rendszeresen azt emlegette, hogy „nem jó egy műsorból kimaradni”, „...,nem tudják védeni magukat”. Úgy éreztük, hogy nem kell védeni magunkat. Aki a mi segítségünk, ma is ugyanaz az Isten, mint Dániel idejében volt.

Pozitív riport

A Juventus Rádió 1994. április 18-án készített egy hosszú interjút kuratóriumunk elnökével. Az anyag május 4-én délután került adásba.

Levelesládánkból

Nagyon sok szeretettel az egész Családnak!

Már többször kezdtem írásba, valahogy mégis elmaradt. Szeretném, ha késve is, pótolni.

Először is azt szeretnénk elmondani, hogy a mi kis ajándék babánkkal sokkal boldogabbak vagyunk. – Isten nagyon kegyelmesen ajándékozott meg vele bennünket, pedig nem érdemeltük meg.

Amennyi felelősség, annyi öröm, hogy a miénk lehet. Bár nem is a miénk igazán, hanem Istené, mi „kölcsonkaptuk”, mert tetszett az Úrnak, hogy szolgálatot és örömet adjon általa. Hogy Istenhez vezethessük őt, és közelebb vigyen ő is minket a Mindenhatóhoz.

Detti (így becézzük) most kb. 9 kg. Áll, négykézláb jár, ül, tapsol, integet. Mondja a nevem, így: Beó! – valamint azt is hogy: Anya.

Ha megkérdezzük tőle: – Ki a rosszcson? Én vagy te? – huncutul nevet, és azt mondja: – Te. Este helyett: Ette!-t mond. Férjem han-

gosan szokott imádkozni, és rendszerint úgy kezdi: Köszönjük Atyánk!

– Detti ilyenkor csendesesen gagyarászik mellette, de ugyanazzal a hanglejtéssel, mint férjem.

– Nagyon szereti a gyümölcsöket, a kedvence a banán. Már 10 hónapos, de Isten olyan egészséggel ajándékozta meg, hogy összesen a 10 hónap alatt 2 hetet volt egy picikét is beteg. Már most szép barna az arcocskája. Gyönyörű, mandula alakú nagy mélybarna szeme van, puha kis keze. Szeret pusztit kapni, odabújik az ölünkbe, és megsimogat.

Most itt ül a járókában mellettem és éppen mindent kidobál. Elővette egyik mesekönyvét, és gagyarászik a nyuszinak, ami a képen van.

– Nagyon hálásak vagyunk érte, köszönjük, hogy engedték, hogy Isten ilyen szolgálatot adhatott, hogy vállalhatták az alapítványt. – Az Úr útjai kifürkészhetetlenek, de csodálatosak azoknak, akik azon járnak. – Kiket elhívott a Mindenható, hogy járhasanak azon.

Az Úr áldását kívánjuk! A gyerekeket szeretettel pusztuljuk: *Mátyás, Bea és Detti*

Cégek, intézmények is megmozdultak

Tisztelt Lelkész Úr!

Örömünkre szolgál a „Napsugár” Gyermekmentő Alapítvány létrehozatala és egyben annak célkitűzése, amely az elhagyott, eldobott gyermekek mentését, egy boldog gyermekkort és egy minden tekintetben hasznos állampolgár felnevelését kívánja biztosítani.

Az Ön keresztyéni szolgálatát e nemes célok elérése érdekében nagyra becsüljük, és reméljük, hogy támogatásunkkal mi is segíthetjük Alapítványa legközelebbi céljainak mielőbbi elérését.

Kérjük fogadja baráti és keresztyéni támogatásként cégünk adományát, ... -Ft-ot, ame-

lyet levelünkkel egyidejűleg Alapítványuk MHB. Rt: 202-16104 számlájára átutalunk.

Őszinte szívvel kívánjuk, hogy munkájával beteljesítse a Mennyei Atya akaratát és „egyetlen gyermek se legyen ebben az országban aki elvész, aki testileg, vagy lelkileg megnyomorodik, akinek nincs szép gyermekora”.

Mindezekhez kívánunk Önnek és munkatársainak jó egészséget, munkájukhoz sok sikert, sok boldog kisgyermek és befogadó család lelki békéjét!

(cégszerű aláírás)

„Köszönjük a sok-sok imát”

Nagyon boldogok voltunk, mikor összeházasodtunk és gyermekeink születtek. Mindketten nagy családból származunk, így természetes volt számunkra, hogy sok gyermeket szeretnénk. Mégis miután mindhárom babánk császárral született, az orvosok azzal keserítettek el, hogy több gyermeket már nem szülhetek.

Mikor középső gyermekünk – Danika – öt és fél évesen váratlanul meghalt, nagyon nagy fájdalmat éltünk meg. Szerencsére a Jó Isten gondoskodását akkor is éreztük, hiszen Nélküle máig sem tudtuk volna elfogadni ezt a szomorú tényt. Segítségével egyre inkább növekedett egymás és a gyermekek iránti szeretetünk és figyelmünk. Három év telt el, amíg megérelődött bennünk az elhatározás, hogy örömmel örökre fogadnánk egy kisgyermeket. Vidéken próbálkoztunk s akkor – ma már több mint hat éve – sikerült nemcsak egy, hanem két kisfiút is örökre fogadnunk. Attila akkor majdnem 2, Gyurika csaknem 3 éves volt. Megdöbentő volt tapasztalnunk a kicsik szörnyű állapotát. Úgy fizikailag, mint lelkiileg, szellemileg teljesen elmaradtok voltak a kortársaiktól. Az elfogadó szeretet azonban rövid idő alatt csodát tett. Kinyíltak mint a rózsa és ma is nagy boldogság nemcsak nekünk, hanem nagyobb gyermekeinknek is látni a kicsik fejlődését, átélni a közös élményeket. Nekünk külön örömet látni, mennyire szeretik mind a négyen egymást.

Azóta ugyan évek teltek el, de bennem nem szűnt meg az anyai ösztön. Különösen az utóbbi évben nagyon vágytam egy kisbabára. Sokat beszélgettünk erről férjemmel, Istvánnal, és kértem a Jó Isten segítségét, hogy múljon el ez a vágy, ha kielégíthetetlen. Kettőnk döntése után nagy gyermekeinket is beavattuk terveinkbe, s ők nagy lelkesedéssel biztosítottak támogatásukról.

Az állami gyermekvédelmi intézetnél nem bíztattak semmivel bennünket. Sőt jelentkezésünkkor elég furcsának találták kérésünket, hogy négy gyermekünk mellé akarunk egy ötödiket örökre fogadni.

Egy alkalommal a felnőtt hittan foglalkozáson egy olyan házaspárral ismerkedtünk meg, ahol a feleség védőnő. Őtöle kaptuk meg a Napsugár Alapítvány címét. Remény ébredt bennünk. Különös hálával gondolunk ma is arra a kedves fogadatra, mellyel férjemet,

Istvánt, az első bemutatkozó telefonbeszélgetéskor Almási Mihály fogadta.

Hamarosan hírt kaptunk arról, hogy nem-sokára születni fog egy kisbaba, aki nem tud hová hazamenni. Megtudtuk, hogy édesanyja nem egészséges, s valószínűsége van annak is, hogy betegsége öröklődhet. Sokat imádkoztunk, hogy azt tegyük, ami Isten szándéka velünk ebben a szituációban.

Külön ajándék, hogy már születése előtt is vártuk Katika megérkezését.

Két kisebb gyermekünk is kitörő örömmel fogadta, hogy testvérük lesz. Azt is megtudtuk, hogy nemcsak mi, hanem egy egész keresztény közösség imádkozik azért, hogy Katika otthonra találjon.

Bizonyára ennek is köszönhető, hogy kislányunk egészségesen született meg és kis súlya ellenére is csodálatos ütemben fejlődik minden értelemben, mindannyiunk nagy öröme. Katika hat hetes kora óta van nálunk, és mosolyából, gögicseléséből újra meg újra hatalmas energia tartálakkal töltődhetünk fel mindannyian. Élvezettel szemléljük, hogy milyen nagy örömmel fogad mindenkit Katika, és mi-csoda örömet jelent ő mindnyájunknak.

Mindenkinek köszönjük a sok-sok imát, és kérjük az Úr további segítségét Almási Mihály és az Alapítvány minden munkatársának áldásos tevékenységéhez.

Hegy Istvánné Szántay Marianna

Katika anyukájával

Adjunk hálát!

Alapítványunk az elmúlt negyed évben – szokásos tevékenysége mellett – segíteni tudott egy erdélyi testvérpárnak (hat éves kislány, négy éves kislány), akiket anyuk itt hagyott egy idős házaspárnál egy-két napra, de egy hónap múlva sem jelentkezett értük. A gyermekeket egy kedves hívő család fogadta be Szigetszentmiklóson. Minden hozzánk került kisgyermek szigorú orvosi vizsgálatokon esik át. Ennek során kiderült, hogy mindketten kórházi kezelésre szorulnak. Több hetet töltöttek kórházban. Amikor a kislány kiadhatóvá vált, egy vidéki hívő család fogadta be nagy szeretettel. Végül az apa innen magához vette. A kislány jelenleg is súlyos állapotban kórházi kezelés alatt áll. Imádkozunk értük! (Az anya a mai napig nem került elő).

*

Jelenleg öt örökbefogadási ügyünk van folyamatban. Három befejeződött. Az elmúlt hónapokban három leányanya volt otthonunkban. Négy gyermekbemutatásunk volt. Számos esetben támogattunk olyanokat, akik nem jöttek be otthonunkba, de kérték segítségünket.

*

Dr. Hódi Veronika, szegedi önkéntes munkatársunk 1994. február 24-én előadást tartott Alapítványunk munkájáról a Csongrád Megyei Családvédelmi Szolgálat fölkérésére. Azóta Csongrád megye városi intézeteinek vezetői levélben kértek bővebb tájékoztatást munkánkról.

Napsugár Oldalak

A „Napsugár” Gyermekmentő Alapítvány
– Máté 18:14 –
negyedéves tájékoztatója

Szerkesztő: Dr. Almási Mihály
Tervezőszerkesztő: Bóltos Péter

Kiadó: Sunshine Publishing House
Cím: 2310 Szigetszentmiklós, Révsor 24.
Telefon/Fax: 06-24/368-342

Bankszámlaszám:

„Napsugár” Gyermekmentő Alapítvány,
Magyar Hitel Bank Rt. 202-16104

Készült a Texgraf nyomdájában

Új kapcsolatok

A Magyarországi Református Egyház Bethesda Gyermekkórháza és Alapítványunk elhatározta, hogy együttműködik a gyermekmentés munkájában. Kuratóriumunk elnöke 1994. április 12-én tárgyalt erről dr. Dizseri Tamással, a kórház igazgatójával és Markóczy Sándorné kórházi védőnővel.

Holland kapcsolat

1994. március 26-án a HÍD Családsegítő központban találkoztak a támogatókkal és egymással azok az egyházi és civil szervezetek, amelyek holland alapítványok támogatását nyerték el. A tapasztalatcsere igen hasznos volt. Mint kiderült, karitatív szervezeteink mindenütt ugyanazon akadályokba ütköznek. Alapítványunkat dr. Almási Mihály képviselte.

Nemzetközi konferencia az örökbeadásról

1994. március 27-29-ig a fenti témákról hallgattak előadásokat a Gyermek és Ifjúságvédelmi Intézet (GYIVI) megyei igazgatói ill. munkatársai, a Köztársasági Megbízott megyei hivatalvezetői, valamint csecsemő és gyermekotthonok igazgatói Balatonföldváron, a JOGAR Továbbképző Központban, a Szakutadás a Gyermekért Alapítvány szervezésében. Képviseltette magát a Stockholmi Adoptációs Centrum és a Népjóléti Minisztérium. Alapítványunkat dr. Almási Mihály kutatóiroomi elnök és Kulcsár Ferenc kuratóriumi tag képviselte. Almási testvér előadására 29-én került sor „Az örökbefogadás segítése karitatív alapon” címmel. Az előadást élénk eszmecsere követte. Ugyanezen a napon a következő előadó, a Stockholmi Adoptációs Centrum képviselője I. D. Alfredsson kifejtette, hogy az intézményes (GYIVI által koordinált) örökbeadásnak is abba az irányba kellene fejlődnie Magyarországon amerre a Napsugár Gyermekmentő Alapítvány irányt mutat. Számos alkalommal idézte helyeslően az előző előadás részleteit.